

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 28. júla 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (ES) č. 44/2001 — Súdna právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v občianskych a obchodných veciach — Pôsobnosť *ratione materiae* — Žaloba o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu — Bezdôvodné obohatenie — Pohľadávka založená na nedôvodnom vrátení pokuty za porušenie práva hospodárskej súťaže“

Vo veci C-102/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Fővárosi Ítéltábla (Krajský odvolací súd Budapešť, Maďarsko) zo 16. februára 2015 a doručený Súdnemu dvoru 2. marca 2015, ktorý súvisí s konaním:

Gazdasági Versenyhivatal

proti

Siemens Aktiengesellschaft Österreich,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory M. Ilešič, sudcovia C. Toader (spravodajkyňa), A. Rosas, A. Prechal a E. Jarašiūnas,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: I. Illéssy, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. januára 2016,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Gazdasági Versenyhivatal, v zastúpení: L. Bak, irodavezető (Jogi Iroda),
- Siemens Aktiengesellschaft Österreich, v zastúpení: C. Bán a Á. Papp, ügyvédek,
- Maďarsko, v zastúpení: M. Z. Fehér, G. Koós a A. M. Pálffy, splnomocnení zástupcovia,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze, J. Kemper a J. Mentgen, splnomocnení zástupcovia,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci F. Varrone, avvocato dello Stato,

* Jazyk konania: maďarčina.

— Európska komisia, v zastúpení: A. Tokár a M. Wilderspin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 7. apríla 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 bodu 3 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi Gazdasági Versenyhivatal (orgán hospodárskej súťaže, Maďarsko) a spoločnosťou Siemens Aktiengesellschaft Österreich (ďalej len „Siemens“) v súvislosti so žalobou o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu podanou prvým účastníkom konania proti druhému.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 7 a 19 nariadenia č. 44/2001 stanovujú:
„(7) Nariadenie musí upraviť všetky hlavné občianske a obchodné veci popri ďalších presne vymedzených veciach [Toto nariadenie musí upravovať všetky hlavné občianske a obchodné veci okrem niektorých presne vymedzených vecí – *neoficiálny preklad*].
...
(19) Treba zaručiť kontinuitu medzi dohovorom [z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a o výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 299, 1972, s. 32), zmeneným a doplneným neskoršími dohovormi týkajúcimi sa pristúpenia nových členských štátov k tomuto dohovoru] a týmto nariadením a musia sa určiť prechodné ustanovenia na tento účel. Rovnaká potreba kontinuity sa týka aj výkladu [uvedeného] dohovoru Súdny dvorom [Európskej únie] a Protokol [z 3. júna 1971 o výklade dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach Súdny dvorom (Ú. v. ES L 204, 1975, s. 28)] by sa mal naďalej uplatniť na konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia.“
- 4 Článok 1 ods. 1 tohto nariadenia definuje jeho pôsobnosť *ratione materiae* takto:
„Toto nariadenie sa uplatní v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatní sa najmä na daňové, colné a správne veci.“
- 5 Článok 2 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:
„Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.“

- 6 Článok 5 tohto nariadenia nachádzajúci sa v jeho kapitole II oddiele 2, nazvanom „Osobitná právomoc“, stanovuje:

„Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v druhom členskom štáte:

...

3. vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti, na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok.

...“

Maďarské právo

Zákon o nekalých obchodných praktikách

- 7 § 83 ods. 5 tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (zákon č. LVII z roku 1996, ktorým sa zakazujú nekalé obchodné praktiky a obmedzovanie hospodárskej súťaže), v znení platnom v čase skutkových okolností (ďalej len „zákon o nekalých obchodných praktikách“), stanovuje:

„Ak je rozhodnutie orgánu hospodárskej súťaže v rozpore s právnym predpisom a účastník konania má v dôsledku toho nárok na vrátenie pokuty, musia sa zaplatiť úroky vo výške rovnjej dvojnásobku platnej základnej úrokovej sadzby centrálnej banky zo sumy, ktorá sa má vrátiť.“

Občiansky súdny poriadok

- 8 Podľa § 130 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku súd vyhlási žalobu za neprípustnú bez predvolania účastníkov konania, ak je právomoc maďarských súdov na základe zákona alebo medzinárodnej zmluvy vylúčená.
- 9 Podľa § 157/A ods. 1 písm. b) tohto poriadku v prípade, že žaloba nemá byť vyhlásená za neprípustnú bez predvolania účastníkov sporu z dôvodu uvedeného v § 130/A ods. 1 písm. a) a súčasne ani neexistuje základ pre potvrdenie právomoci maďarských súdov, súd dané konanie zastaví, ak žalovaný účastník vznesie námietku nedostatku právomoci.

Občiansky zákonník

- 10 Podľa § 301 ods. 1 zákona č. IV z roku 1959, ktorým sa zavádza Občiansky zákonník, pokiaľ zákon nestanovuje inak, v prípade peňažného dlhu musí dlžník zaplatiť úroky vo výške rovnjej základnej sadzbe centrálnej banky platnej v posledný deň pred kalendárnym polrokom, v ktorom dôjde k omeškaniu, aj keď ide o bezúročný dlh. Povinnosť zaplatiť úroky vznikne aj vtedy, ak dlžník odôvodní omeškanie.
- 11 Na základe § 339 ods. 1 tohto zákonníka každý, kto protiprávne spôsobí inému škodu, je povinný nahradiť ju. Zodpovednosti sa zbaví, ak preukáže, že konal tak, ako vo všeobecnosti možno očakávať za daných okolností.
- 12 § 361 uvedeného zákonníka znie:

„1. Ten, kto získa neoprávnený majetkový prospech na úkor tretej osoby, je povinný ho vrátiť.

2. Ak obohatenie zaniklo pred uplatnením nároku, ten, kto z neho mal prospech, nie je povinný ho vrátiť, ibaže by

a) musel počítať s povinnosťou vrátenia a možno konštatovať jeho zodpovednosť za zánik obohatenia alebo

b) získal obohatenie v zlej viere.

...“

- 13 Podľa § 364 tohto zákonníka je potrebné analogicky uplatniť pravidlá týkajúce sa náhrady škody spôsobenej bezdôvodným obohatením.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 14 Spoločnosti Siemens so sídlom v Rakúsku bola orgánom hospodárskej súťaže uložená pokuta vo výške 159 000 000 maďarských forintoch (HUF) (približne 507 000 eur) za porušenie ustanovení v oblasti hospodárskej súťaže. Siemens napadla pokutu na maďarských správnych súdoch. Keďže však takýto súdny opravný prostriedok nemá podľa maďarského práva odkladný účinok, táto spoločnosť pokutu zaplatila.
- 15 Na prvom stupni správny súd znížil výšku pokuty na 27 300 000 HUF (približne 87 000 eur). Toto rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní.
- 16 Na základe rozsudku odvolacieho správneho súdu orgán hospodárskej súťaže vrátil 31. októbra 2008 spoločnosti Siemens sumu vo výške 131 700 000 HUF (približne 420 000 eur), ktorá predstavovala rozdiel medzi sumou pokuty, ktorá bola pôvodne uložená týmto orgánom, a sumou určenou prvostupňovým a odvolacím správnym súdom. Uvedený orgán zaplatil spoločnosti Siemens na základe článku 83 ods. 5 zákona o nekalých praktikách sumu 52 016 230 HUF (približne 166 000 eur) ako úroky vzťahujúce sa na uvedenú sumu.
- 17 Orgán hospodárskej súťaže však podal kasačný opravný prostriedok proti rozsudku odvolacieho súdu a Kúria (Najvyšší súd, Maďarsko) rozhodol, že pôvodne uložená pokuta bola dôvodná. V dôsledku toho Siemens 25. novembra 2011 vrátila orgánu hospodárskej súťaže sumu 131 700 000 HUF, pričom odmietla vrátiť sumu 52 016 230 HUF, ktorá zodpovedala úroku vyplatenému týmto orgánom.
- 18 Dňa 12. júla 2013 orgán hospodárskej súťaže podal na Fővárosi Törvényszék (Mestský súd Budapešť, Maďarsko) žalobu o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu ako bezdôvodného obohatenia na základe článku 361 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorej cieľom bolo vrátenie tejto sumy 52 016 230 HUF zvýšenej o úroky z omeškania plynúce od 2. novembra 2008, teda prvého pracovného dňa nasledujúceho po vrátení plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu v sume 131 700 000 HUF spoločnosti Siemens.
- 19 Tento orgán tiež žiadal Siemens, aby mu zaplatila sumu 29 183 277 HUF (približne 93 000 eur) zodpovedajúcu úrokom vypočítaným zo sumy 131 700 000 HUF za obdobie od 2. novembra 2008 do 24. novembra 2011, teda do dňa predchádzajúceho vráteniu poslednej uvedenej sumy orgánu hospodárskej súťaže, pričom tvrdil, že táto suma mu prináležala počas tohto obdobia, keďže jeho pôvodné rozhodnutie sa považuje za zákonné *ex tunc*.
- 20 Podľa názoru orgánu hospodárskej súťaže vyjadrenému na Fővárosi Törvényszék (Mestský súd Budapešť) bezdôvodné obohatenie patrí do oblasti nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti, ak sa v prejednávanej veci uplatní pravidlo týkajúce sa osobitnej právomoci stanovené v článku 5 bode 3 nariadenia č. 44/2001.

- 21 Siemens predložila námietku nedostatku právomoci, ktorou sa domáha zastavenia konania, pričom tvrdí, že článok 5 ods. 3 nariadenia č. 44/2001 sa v prejednávanej veci neuplatňuje a že preto na základe článku 2 ods. 1 tohto nariadenia rozhodnutie v konaní vo veci samej nepatrí do právomoci maďarských súdov, ale rakúskych súdov.
- 22 Keďže Fővárosi Törvényszék (Mestský súd Budapešť) uznesením z 12. júna 2014 vyhovel námietke nedostatku právomoci, orgán hospodárskej súťaže podal odvolanie proti tomuto uzneseniu na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.
- 23 Vnútroštátny súd uvádza, že judikatúra Súdneho dvora, najmä rozsudok z 18. júla 2013, ÖFAB (C-147/12, EU:C:2013:490), neposkytuje jasné usmernenia, ktoré by mu umožnili rozhodnúť o otázke, či maďarské súdy majú alebo nemajú osobitnú právomoc v zmysle článku 5 bodu 3 nariadenia č. 44/2001 na rozhodnutie takého sporu, o aký ide vo veci samej. Domnieva sa, že pohľadávka, ktorú orgán hospodárskej súťaže údajne má proti spoločnosti Siemens, nie je zmluvná pohľadávka. Na druhej strane sa domnieva, že uplatnenie pravidla osobitnej právomoci uvedeného v tomto ustanovení nemožno vylúčiť.
- 24 Osobitne si tento vnútroštátny súd kladie otázku, či sa zásada autonómneho, ale doslovného výkladu, ktorá prevláda, pokiaľ ide o článok 5 bod 3 nariadenia č. 44/2001, má vykladať v tom zmysle, že umožňuje uplatniť toto pravidlo osobitnej právomoci v takom konaní, o aké ide vo veci samej, v ktorom sa zodpovednosť žalovanej zakladá výlučne na bezdôvodnom obohatení a nie na existencii chyby alebo iného dôvodu zodpovednosti.
- 25 Za týchto podmienok Fővárosi Törvényszék (Mestský súd Budapešť) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Považuje sa žaloba založená na vrátení pokuty uloženej v konaní na ochranu hospodárskej súťaže a zaplatenej subjektom so sídlom v inom členskom štáte – ktorému bola pokuta vrátená, ale toto vrátenie bolo neskôr vyhlásené za nedôvodné –, ktorú orgán hospodárskej súťaže podá proti tomuto subjektu s cieľom dosiahnuť vrátenie úrokov, ktoré právna úprava priznáva tomuto subjektu v prípade vrátenia a ktoré uvedený orgán zaplatil, za žalobu vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti podľa článku 5 ods. 3 nariadenia č. 44/2001?“

O prejudiciálnej otázke

- 26 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 5 bod 3 nariadenia č. 44/2001 má vykladať v tom zmysle, že do oblasti mimozmluvnej zodpovednosti v zmysle tohto ustanovenia patrí žaloba na vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu ako bezdôvodného obohatenia, ktorým sa orgán hospodárskej súťaže členského štátu snaží získať od spoločnosti usadenej v inom členskom štáte vrátenie úrokov, ktoré tejto spoločnosti zaplatil na základe rozhodnutia správnych súdov prvého členského štátu o znížení pokuty, ktorá bola uložená uvedenej spoločnosti týmto orgánom, pričom však najvyšší súd neskôr zrušil toto rozhodnutie a potvrdil pôvodnú sumu tejto pokuty.
- 27 Na úvod treba preskúmať, či tak takáto žaloba patrí do pôsobnosti ratione materiae nariadenia č. 44/2001.
- 28 V tomto ohľade treba pripomenúť, že vzhľadom na to, že nariadenie č. 44/2001 nahrádza dohovor z 27. septembra 1968 o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, zmenený a doplnený nasledujúcimi dohovormi o pristúpení nových členských štátov k tomuto dohovoru (ďalej len „Bruselský dohovor“), výklad ustanovení tohto dohovoru podaný Súdnym dvorom platí takisto pre ustanovenia uvedeného nariadenia, pokiaľ je možné považovať ustanovenia týchto právnych predpisov za rovnocenné (rozsudok zo 14. novembra 2013, Maletic, C-478/12, EU:C:2013:735, bod 27 a citovaná judikatúra).

- 29 Ako vyplýva z článku 1 ods. 1 nariadenia č. 44/2001, pôsobnosť uvedeného nariadenia je rovnako ako pôsobnosť Bruselského dohovoru obmedzená pojmom „občianske a obchodné veci“.
- 30 Na účely zabezpečenia, v rámci možnosti, rovnosti a jednotnosti práv a povinností, ktoré vyplývajú z nariadenia č. 44/2001 pre členské štáty a dotknuté osoby, je potrebné nevykladať pojem „občianske a obchodné veci“ ako jednoduchý odkaz na vnútroštátne právo jedného alebo druhého z príslušných štátov. Uvedený pojem sa musí považovať za samostatný pojem, ktorý treba vykladať s odkazom na jednej strane na ciele a systém tohto nariadenia a na druhej strane na všeobecné zásady vyplývajúce zo všetkých vnútroštátnych právnych poriadkov (rozsudok z 23. októbra 2014, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-302/13, EU:C:2014:2319, bod 24 a citovaná judikatúra).
- 31 Na určenie, či vec patrí alebo nepatrí do pôsobnosti tohto nariadenia, treba preskúmať okolnosti, ktoré charakterizujú povahu právnych vzťahov medzi účastníkmi sporu a predmet tohto sporu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. apríla 2013, Sapir a i., C-645/11, EU:C:2013:228, bod 32 a citovanú judikatúru, ako aj z 12. septembra 2013, Sunico a i., C-49/12, EU:C:2013:545, bod 33 a citovanú judikatúru).
- 32 Súdny dvor teda dospel k záveru, že hoci niektoré spory medzi orgánom verejnej moci a osobou súkromného práva môžu patriť do pôsobnosti nariadenia č. 44/2001, neplatí to v prípade, ak verejný orgán koná v rámci výkonu verejnej moci (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. apríla 2013, Sapir a i., C-645/11, EU:C:2013:228, bod 33 a citovanú judikatúru, ako aj z 12. septembra 2013, Sunico a i., C-49/12, EU:C:2013:545, bod 34).
- 33 S cieľom zistiť, či ide o taký prípad v spore, akým je spor vo veci samej, je potrebné preto určiť právny vzťah, ktorý existuje medzi účastníkmi sporu, a posúdiť základ uplatneného nároku a podmienky jeho uplatnenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. mája 2003, Préservatrice foncière TIARD, C-266/01, EU:C:2003:282, bod 23; z 11. apríla 2013, Sapir a i., C-645/11, EU:C:2013:228, bod 34, ako aj z 12. septembra 2013, Sunico a i., C-49/12, EU:C:2013:545, bod 35).
- 34 V tomto ohľade treba zdôrazniť, že hoci súkromnoprávne žaloby podané v súvislosti s uplatňovaním práva hospodárskej súťaže patria do pôsobnosti nariadenia č. 44/2001 (pozri v tomto zmysle rozsudky z 23. októbra 2014, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-302/13, EU:C:2014:2319, bod 28 a citovanú judikatúru, ako aj z 21. mája 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, bod 56), je naopak nesporné, ako uvádza generálny advokát v bode 34 svojich návrhov, že sankcia uložená správnym orgánom v rámci výkonu regulačných právomocí, ktoré mu priznávajú vnútroštátne právne predpisy, patrí pod pojem „správne veci“, ktoré sú vylúčené z pôsobnosti nariadenia č. 44/2001 v súlade s jeho článkom 1 ods. 1. To platí aj pre pokutu uloženú z dôvodu porušenia ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré zakazujú obmedzenia hospodárskej súťaže.
- 35 V prejednávanej veci, hoci sa spor vo veci samej netýka priamo pokuty, ktorú orgán hospodárskej súťaže uložil spoločnosti Siemens z dôvodu porušenia ustanovení práva hospodárskej súťaže, platí tiež, že tento spor je neoddeliteľne spojený s touto pokutou a so sporom účastníkov konania vo veci samej, pokiaľ ide o jej zákonnosť. Pohľadávky, na ktoré totiž poukazuje orgán hospodárskej súťaže v rámci uvedeného sporu, majú totiž svoj pôvod v okolnosti, že uvedená pokuta bola najskôr zaplatená spoločnosťou Siemens, potom bola čiastočne týmto orgánom vrátená na základe rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho správneho súdu o znížení jej sumy a nakoniec bola opätovne zaplatená spoločnosťou Siemens v plnej sume v nadväznosti na rozhodnutie Kúria (Najvyšší súd) o potvrdení pôvodnej sumy pokuty.
- 36 Pokiaľ ide o pohľadávku zodpovedajúcu úrokom, ktoré orgán hospodárskej súťaže zaplatil spoločnosti Siemens v okamihu čiastočného vrátenia pokuty, teda o sumu 52 016 230 HUF, treba konštatovať, že ako správne uviedol generálny advokát v bode 39 svojich návrhov, táto pohľadávka vznikla automaticky na základe uplatnenia článku 83 ods. 5 zákona o nekalých praktikách.

- 37 Zdá sa totiž, že z maďarských procesno-správnych predpisov vyplýva, že vždy, keď je pokuta uložená uvedeným orgánom zrušená alebo znížená správnymi súdmi, dotknutému podniku sa vyplatia úroky podľa § 83 ods. 5 zákona o nekalých praktikách, ktoré sa tento orgán potom usiluje získať späť v prípade, že pokuta je neskôr opätovne stanovená na svoju pôvodnú výšku.
- 38 Z uvedeného vyplýva, že spor vo veci samej, v ktorom sa orgán hospodárskej súťaže domáha od spoločnosti Siemens zaplattenia pohľadávky, ktorá vyplýva z pokuty uloženej tomuto podniku, patrí do správnych vecí.
- 39 Skutočnosť, že orgán hospodárskej súťaže podal proti spoločnosti Siemens žalobu na maďarské občianskoprávne súdy, v tomto ohľade nič na veci nemení.
- 40 V tomto ohľade Súdny dvor rozhodol, že bez ohľadu na povahu konania, ktoré sa uplatňuje podľa vnútroštátneho práva, samotná skutočnosť, že žalobca vymáha dlh založený na pohľadávke, ktorá vyplýva z aktu verejnej moci, stačí na to, aby jeho žaloba bola považovaná za vylúčenú z pôsobnosti Bruselského dohovoru (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. decembra 1980, Rüffer, C-814/79, EU:C:1980:291, bod 15).
- 41 Navyše na rozdiel od veci, ktorá viedla k rozsudku z 11. apríla 2013, Sapir a i. (C-645/11, EU:C:2013:228), v ktorom šlo o žalobu o vrátenie preplatku zaplatteného správnym orgánom na základe omylu, pohľadávka dotknutá vo veci samej nebola zaplattená spoločnosťou Siemens na základe omylu, ale vznikla na základe zákona uplatniteľného na správneho konanie dotknuté vo veci samej.
- 42 Z toho vyplýva, že taká žaloba o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, aká je dotknutá vo veci samej, nepatrí do vecnej pôsobnosti nariadenia č. 44/2001.
- 43 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba odpovedať na prejudiciálnu otázku tak, že taká žaloba o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, aká je dotknutá vo veci samej, ktorej základom je vrátenie pokuty uloženej v konaní na ochranu hospodárskej súťaže, nie je „občianskou a obchodnou vecou“ v zmysle článku 1 nariadenia č. 44/2001.

O trovách

- 44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Taká žaloba o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, aká je dotknutá vo veci samej, ktorej základom je vrátenie pokuty uloženej v konaní na ochranu hospodárskej súťaže, nie je „občianskou a obchodnou vecou“ v zmysle článku 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

Podpisy